

forbydes Indenrigsministeren for Fremtiden, indtil en Skattereform foreligger, at stadfæste Vedtægter, som Købstæderne indsender. Det er det, der foreligger.

Piper: Jeg maa gentage overfor den højtærede Minister, at det Forslag, vi her behandler, angaar en midlertidig Lov, som ingen tænker sig skal have Varighed mere end et Aar. Der er derfor ikke Tale om at lægge noget Baand paa Købstæderne, som kan være til Gêne for dem.

Den højtærede Minister siger, at vi har drevet en urigtig Agitation ved at fremstille Forholdet, som om Ejendomsbesidderne i Købstæderne vilde blive overbebyrdet ved den nye Skattelov. Ja, den højtærede Minister har jo selv leveret Beviset for, at det er rigtigt, at den nye Skattelov, der vel nu snart bliver vedtaget, er i høj Grad rettet mod Ejendomsbesidderne; for i nogen Maade at raade Bod derpaa er det, den højtærede Minister har foreslaaet, at Loven af 1863 ikke mere skal kunne anvendes i sit fulde Omfang, men kun skal kunne bringes til Virkning successive.

Ordføreren (Maaegaard): Jeg tillod mig før at gøre opmærksom paa, at efter min Opfattelse gør det konservative Folkeparti sig her skyldigt i en Inkonsekvens, naar det foreslaar, at gældende Skattebestemmelser med eet Slag skal ophæves ved en midlertidig Lov — saaledes udtrykte det ærede Medlem sig selv. Dette er i høj Grad en Inkonsekvens, set paa Baggrund af det ærede Partis Stilling til Skattelovgivningen i øvrigt. Vi behøver i saa Henseende blot at erindre os det ærede Partis Stilling, naar Talen har været om at hindre den sidste Femtepart af Hartkornsskatternes Bortfald; det har det ærede Medlem aldeles ikke villet høre Tale om under Henvi- sning til, at man ikke paa et hvilket som helst Tidspunkt bør kunne gribe ind i bestaaende Skattebestemmelser, men at man skal lade dem virke deres Tid ud og saa senere eventuelt gaa til en Ændring. Nej, det ærede Parti har her gjort sig skyldigt i en Inkonsekvens, der yderligere blev understreget ved det ærede Medlems sidste Udtalelser.

Indenrigsministeren (Hauge): Det kan ikke nytte noget, at det konservative Folkepartis ærede Ordfører gør Forsøg paa at bringe Forvirring i Tingene, saaledes som de nu en Gang ligger, for de ligger saa klart for Dagen, at man ikke, uden at man gør sig særlige Anstrengelser derfor, kan

komme til at se dem i et skævt Lys. Forholdet er jo dog dette, at Købstæderne Danmark over har en Ret til Beskatning af de faste Ejendomme, en Ret, der gaar saa vidt, at Købstæderne kan dække $\frac{1}{6}$ af deres samlede Udgifter, taget efter de sidste 10 Aars Gennemsnit, gennem Beskatning af de faste Ejendomme. Købstæderne har hidtil ikke mig bekendt nogetsteds taget denne Sjettedel fuldt ud, og over 60 Købstæder har overhovedet ikke i de sidste 20 Aar forandret deres Ejendomsbeskatning. Men saaledes som Forholdene nu former sig i Købstæderne, er der en Tendens til i højere Grad end hidtil at udnytte Loven af 1863. Nu er det klart, at de Bestemmelser, der er givet i 1863, ikke kan være fyldestgørende nu, og naar Købstæderne har været saa tilbageholdende, som Tilfældet er, med Hensyn til en Forøgelse af Beskatningen af faste Ejendomme, skyldes det den Omstændighed, at Loven af 1863 indeholder saa mange overfor Ejendomsbesidderne urimelige Bestemmelser, at de forskellige Byraad er vejet tilbage for at udnytte Loven i dens fulde Omfang. Jeg har da fremsat det omtalte Lovforslag, hvorefter Ejendomsbesidderne bliver stillet lempeligere, langt lempeligere end efter Loven af 1863, som gælder den Dag i Dag, og hvorefter ogsaa Købstæderne bliver bedre stillet. Ejendomsbesidderne bliver ikke udsat for det, som Ejendomsbesidderne i Ribe har været udsat for, pludselig fra det ene Aar til det andet at se deres Ejendomsskatte forøget til det syvdobbelte, og Købstæderne kan faa en forøget Skat paa et rimeligt Grundlag. De kan med andre Ord i Løbet af de kommende 16—17 Aar, om de ønsker det, gaa op til den Højde, som Loven af 1863 tillader.

Altsaa, det Lovforslag, jeg har fremsat, og som jeg haaber det høje Landsting ligesom Folketinget vil vedtage, indeholder Bestemmelser, der er gunstigere baade for Ejendomsbesidderne i Købstæderne og for Købstæderne selv. Ikke desto mindre har det konservative Folkeparti søgt at fremstille det, som om Lovforslaget indeholdt fuldstændig urimelige Bestemmelser overfor Ejendomsbesidderne i Købstæderne. Akkurat det modsatte er Tilfældet, det kan det ærede Medlem ikke være uvidende om.

Piper: Det er ikke paa det Punkt, den højtærede Minister her omtalte, jeg har betegnet Lovforslaget som ubilligt mod Ejendomsbesidderne i Købstæderne. At den Bestemmelse, Ministeren her omtaler,